

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 2Ndob/16/2020
Identifikačné číslo spisu: 1111239907
Dátum vydania rozhodnutia: 29.10.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Ivana Izakovičová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:1111239907.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v spore žalobcu: PETRODOM trade, s.r.o., Mikulášska 1, 811 01 Bratislava, IČO: 35 767 090, zast.: Advokátska spoločnosť JURIKA & KELTOŠ, s.r.o. Mickiewiczova 2, Bratislava, IČO: 35 951 087, proti žalovanému: JUDr. Ing. Vladimír Neuschl, so sídlom Dostojevského rad 5, 811 01 Bratislava - správca konkurznej podstaty úpadcu FAKTUM trade, s.r.o., Mikulášska 1, 811 01 Bratislava, IČO: 35 864 729, o vylúčení veci z konkurznej podstaty, vedenom na Okresnom súde Bratislava, pod sp. zn. 1Cb/545/2011-144 zo dňa 22.06.2016, o návrhu na príkázanie sporu inému súdu z dôvodu vhodnosti, takto

rozhodol:

Návrhu na príkázanie veci Okresného súdu Bratislava I. Okresnému súdu Trenčín n e v y h o v u j e.

Odôvodnenie

1. Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky bol Okresným súdom Bratislava I. predložený spis sp. zn. 1Cbi/545/2011 na rozhodnutie o návrh žalobcu na príkázanie sporu Okresnému súdu Trenčín z dôvodu vhodnosti podľa § 39 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“).

2. Žalobca podal návrh na príkázanie sporu z dôvodu vhodnosti v rámci písomného podania Okresnému súdu Bratislava I. v Bratislave doručeného dňa 24.9.2020. Svoj návrh odôvodnil tým, že spoločnosť žalobcu v niekoľkých svojich podaniach v minulosti poukazovala a naďalej poukazuje na viaceré okolnosti a podozrenia zo závažného porušovania zákonov, resp. trestnoprávnej činnosti niektorých osôb v období kedy funkciu správcu konkurznej podstaty úpadcu FAKTUM trade, s. r. o. vykonával JUDr. Juraj Puskailer, ktorý bol konkurzným súdom odvolaný z funkcie správcu úpadcu z dôvodu závažného porušenia zákona. V tejto súvislosti predložil list zo dňa 2.9.2014 v ktorom príslušná konkurzná sudkyňa dozorujúca konkurzné konanie FAKTUM trade s. r. o. JUDr. Milena Daubnerová orgánom činným v trestnom konaní, oddeleniu kriminálnej polície písala „k bodu 4 : príslušný konkurzný súd neudelil správcovi súhlas s predajom predmetnej nehnuteľnosti. Taktiež v spise 3K/1/2007 neeviduje súhlas príslušného orgánu, ktorým je v tomto prípade veriteľský výbor“. Ďalej v písomnom podaní návrhu poukazuje na ďalšiu činnosť JUDr. Puskailera, ktorú považuje za konanie v rozpore so zákonom.

Ďalej uvádza, že bolo by naivné sa domnievať, že potom ako štátna tajomníčka JUDr. Monika Jankovská skončila vo väzbe a následne boli v tejto súvislosti aj v tlači široko pertraktované odhalenia niektorých prepojení na rôzne korupčné praktiky v súvislosti s tzv. „vybavovaním rozsudkov“ na Okresnom súde Bratislava I., že tieto odhalenia už postihli všetky takto prebiehajúce vybavovačky na Okresnom súde Bratislava I. Spoločnosť HANT BA a. s. potrebuje za každú cenu zakryť podvod a deje sa tak práve v tomto prebiehajúcom konaní, kedy sudkyňa Viera Marková vykonávajúca svoju činnosť tak, aby spoločnosť HANT BA a. s. mohla svoj prevod nehnuteľností dokonať s prikrytím súdu čo je zjavné z nasledovného. V tomto konaní spoločnosť HANT BA a. s. nie je vôbec účastníkom konania. Sudkyňa Marková však skutočným účastníkom konania bráni k uzatvoreniu zmierným, že ho odmieta schváliť a s poukazom na to, že by sa poškodili záujmy spoločnosť HANT BA a. s. (viď zvukový záznam z pojednávania a vyjadrenia sudkyne Markovej). Pritom účastníci konania chcú uzatvoriť zmierny s tým názorom, ktorý vyslovil Ústavný súd SR uznesením III. ÚS 321/2018-14 zo dňa 4.9.2018, vydaného priamo vo veci tejto nehnuteľnosti: „majetok tretej osoby podlieha konkurzu len potiaľ, pokiaľ zabezpečuje záväzok úpadcu“. Podľa názoru žalobcu sudkyňa Marková hľadá od počiatku všetky možné spôsoby ako vyjsť HANTu v ústrety a zmierny neschváliť. Ak však zmierny neodporuje hmotnému právu súd nemá možnosť ho neschváliť. V konaní so sudkyňou Markovou sa účastníci dozvedeli, že nie toto vylučovacie konanie bránilo prevodu nehnuteľností na HANT BA, ale naopak, že prevod nehnuteľností na HANT teraz bráni uzatvoreniu zmierny vo vylučovacom konaní. Je tak zrejmé, že sa len hľadajú akékoľvek aj najabsurdnejšie argumenty na to, aby podvodné konanie HANTu mohlo byť zahladené. Z týchto závažných dôvodov preto navrhujeme, aby súd prikázal spor vedený Okresným súdom Bratislava I. pod sp. zn. 1Cbi/545/2011 Okresnému súdu Trenčín na ktorom prebiehajú aj s nehnuteľnosťami súvisiace súdne konania týkajúce sa vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam. Keďže účelom inštitútu prikázania veci inému súdu z dôvodu vhodnosti je predovšetkým zabezpečiť hospodárnejšie, rýchlejšie, alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci, ak tak môže urobiť iný ako príslušný súd, tento návrh na prikázanie sporu považujeme za dôvodný, nakoľko s ohľadom na doterajší postup Okresného súdu Bratislava I je zrejmé, že spoľahlivé prejednanie veci je s poukazom na vyššie uvedené na uvedenom súde zjavné nereálne. Žalobca má za to, že dôvody uvedené v návrhu sú dôvodmi vhodnými osobitného zreteľa a majú výnimočný charakter.

3. Žalovaný obdržal návrh na prikázanie sporu Okresnému súdu Trenčín dňa 25.9.2020, pričom uviedol, že k návrhu sa vyjadrovať nebude.

4. Podľa § 24 ods. 1 písm. a/ C. s. p. na konkurzné konanie a reštrukturalizačné konanie sú príslušné Okresný súd Bratislava I pre obvod Krajského súdu v Bratislave.

5. Podľa § 20 písm. d/ C. s. p. namiesto všeobecného súdu žalovaného je na konanie príslušný výlučne súd na ktorom prebieha konkurzné konanie, alebo reštrukturalizačné konanie, ak ide o spor vyvolaný osobitnou povahou týchto konaní okrem sporov o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov.

6. Podľa § 39 ods. 2 C. s. p. na návrh ktorejkoľvek zo strán možno spor prikázať inému súdu tej istej inštancie aj z dôvodu vhodnosti.

7. Podľa 39 ods. 3 C. s. p. o prikázaní sporu rozhoduje súd, ktorý je najbližšie spoločne nadriadený príslušnému súdu a súdu, ktorému sa má spor prikázať.

8. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „Najvyšší súd“) ako súd najbližšie spoločne nadriadený Okresnému súdu Bratislava I. a Okresnému súdu Trenčín (§ 39 ods. 3 C. s. p.) vec prejednal bez nariadenia pojednávania a dospel k záveru, že návrhu žalobcu na prikázanie sporu nie je dôvodný.

9. Prikázanie (delegácia) sporu z dôvodu vhodnosti predstavuje výnimku z ústavne zaručenej zásady, že nikto nesmie byť odňatý svojmu zákonnému sudcovi (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky), akou výnimkou zo zákona definovaných kritérií miestnej príslušnosti súdu. Vzhľadom na charakter delegácie ako výnimky zo zásady, že vec prejednáva a rozhoduje súd, ktorého príslušnosť vyplýva zo

zákonom stanovených kritérií musí mať aj dôvod delegácie vždy výnimočný charakter, musí ísť o dôvod vhodný osobitného zreteľa. Výnimočnosť inštitútu prikázania sporu z dôvodu vhodnosti je opakovane zdôrazňovaná aj v rozhodovacej činnosti Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (sp. zn. 3Ndc/20/2010, 7Ndc/11/2012, 4Ndc/14/2011, 3Ndc/18/2010).

10. Úvaha súdu o vhodnosti delegácie preto zahŕňa posúdenie predmetu konania, ako aj pomerov subjektov na oboch sporových stranách tak, aby prípadná delegácia nebola na ujmu niektorého z nich. Pozitívne rozhodnutia návrhu na prikázania sporu inému súdu je na mieste iba vtedy, ak od takého postupu možno dôvodne očakávať hospodárnejšie, rýchlejšie, alebo po skutkovej stránke spoľahlivejšie a dôkladnejšie prejednanie veci iným súdom, než je ten ktorý je podľa zákona miestne príslušný na konanie v danej veci. V tejto súvislosti Najvyšší súd Slovenskej republiky poukazuje na obsah § 20 písm. d/ C. s. p. podľa ktorého je namiesto všeobecného súdu žalovaného na konanie príslušný výlučne ten súd na ktorom prebieha konkurzné konanie, alebo reštrukturalizačné konanie, ak ide o spor vyvolaný osobitnou povahou týchto konaní okrem sporov o vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva manželov. Predmetom sporu je vylúčenie veci z konkurznej podstaty. Uvedená žaloba napĺňa všetky znaky incidenčnej žaloby. Na konanie v prvej inštancie vecne a miestne príslušný s poukazom na § 24 ods. 1 písm. d/ C. s. p. v s spojení s ustanovením § 24 ods. 1 písm. a/ C. s. p. Okresný súd Bratislava I. K argumentom žalobcu, že navrhuje vec prikázať Okresnému súdu Trenčín z dôvodu, že na ňom prebiehajú s nehnuteľnosťami súvisiace súdne konania týkajúce sa vkladu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam sú z pohľadu ustanovenia § 39 ods. 2 C. s. p. irelevantné. Tiež skutočnosť, že konajúca sudkyňa JUDr. Marková odmieta v predmetnej veci schváliť zmier medzi stranami sporu sa týka výlučne rozhodovacej činnosti sudkyne, čo taktiež v žiadnom prípade nemôže byť dôvodom pre prikázanie sporu inému súdu v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2 C. s. p.

11. Najvyšší súd po zvážení všetkých okolností prejednávanej veci dospel k záveru, že žalobca v návrhu na prikázanie sporu z dôvodu vhodnosti na Okresný súd Trenčín nepoukázal na také výnimočné skutočnosti, ktoré by opodstatňovali prikázanie sporu žalobcu navrhovanému súdu.

12. Keďže v danom prípade Najvyšší súd nezistil splnenie predpokladov na prikázanie sporu inému súdu tej istej inštancie z dôvodu vhodnosti. Najvyšší súd návrhu žalobcu nevyhovel.

13. Toto rozhodnutie prijal Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.